

„Tak to si piš!“ vyhrkla Sofí a přistrčila si židli k pracovnímu stolu. „A tentokrát na tom rozhodně není nic špatného,“ dodala a pokynula směrem k Benovi.

Ten se chopil klávesnice a do vyhledávače počítače vytiskl jméno Caitlyn McKee.

KAPITOLA 2

TAJNÉ PÁTRÁNÍ

Sofí a Ben řekli Valerianovi, že potřebují pracovat na projektu do školy, a hned po skvělé večeři zmizeli do Sofiina pokojíčku. Na dveře pověsili nápis VSTUP ZAKÁZÁN – PÁTRÁM a vrhli se na prohledávání sociálních sítí, akademických databází a pak taky právních registrů. Pokud se totiž z Valeriana stal opravdový detektiv, je vysoká šance, že i z Caitlyn se stala opravdová právnička. Na tom se oba shodli.

Leželi na břiše na posteli a koukali do otevřeného notebooku.

„Tak jdeme na to,“ řekla Sofí.

„Čím bys začala?“ zeptal se Ben a pohledem ji podpořoval.

„Základní sociální sítě: Facebook, LinkedIn, Instagram, Google obrázky...” vyjmenovávala Sofie a povzdechla si: „Vždyť ani nevíme, kde v Evropě by mohla být.“

„Neboj, najdeme ji. Vsadím se s tebou o jeden večer celý podle mě,“ zazářily Benovi oči.

„Takže koukat se na seriály a jíst u toho burgery?“ zeptala se Sofí.

„Přesně tak, agentko. Burgery, který platíš,“ vyhrkl už teď vítězoslavně Ben a natáhl ruku, aby si jí potřásl.

„Počkej, co když ji nenajdeme?“ obávala se Sofí smutně.

„Když ji nenajdeme,“ dumal Ben, „tak si uděláme večer podle tebe a já zařídím někoho, kdo ji najde na 100 %.“

Sofie kývla a konečně si podali ruku. „Platí,“ řekli oba zároveň a pustili se do hledání.

„Ale je ti jasný, že v můj večer budeš muset tancovat, že jo?“

Ben se vyděšeně otřepal, ale sázka je sázka. Vzal tedy na sebe veškerá rizika a šel směle do toho!



Během první hodiny stihli projít staré záznamy ze škol poblíž Valerianova bydliště. Strejda jim totiž řekl, že to byla jeho kamarádka, ne spolužačka, takže dost možná nechodila do stejné školy jako on. Když Ben učil Sofí a Va-

leriana používat google street view, ukazovali si to právě na Valerianově bývalém domě a jeho škole, takže děti naštěstí věděly, kde přesně začít hledat. Caitlyn McKee se objevila v ročence školy, protože vyhrála soutěž v řešení logických hádanek, navíc chodila do diskuzního klubu, což Bena se Sofí ani trochu nepřekvapilo, a jezdila na soutěže v argumentaci i do jiných států. Vypátrali dokonce její další ocenění a všechny tyto informace si potvrdili z několika zdrojů – našli je na webu soutěží, školy i Americké asociace diskuzních lig. Caitlyn zářila. Ale po těchto

úspěších jako by se po ní slehla zem. Valerian říkal, že opustila Spojené státy, když jí bylo 13 let, což by odpovídalo i roku 1996, kdy naposledy vyhrála soutěž. To znamená, že se Caitlyn nejspíš narodila v roce 1983 a dneska jí bude 41 let. O dva roky méně než Valerianovi.

Jediná fotka, kterou zatím objevili, byla usměvavá hnědovláška s rovnátky ve věku přibližně devíti let, ale nešlo ji nijak ověřit. Ben a Sofí se ovšem nevzdávali. Protože netušili, na jakou školu a hlavně do jaké země Caitlyn šla, přesunuli pozornost na jejího otce, profesora McKeeho. Shodli se na tom, že díky jeho osobě by mohlo být jednodušší najít alespoň místo, kam se s dcerou odstěhovali.



Ben si vzal notebook do křesla, aby si Sofí mohla na posteli rozložit prázdné papíry, na které si potřebovala dělat poznámky. Na bílý papír napsala *CAITLYN MCKEE* s otazníkem a umístila ho doprostřed. Vedle něj položila papír s nápisem *PROFESOR MCKEE*, připsala *KŘESTNÍ JMÉNO* a další otazník.

„Tak si to shrňme,“ zamumlala. „Máme profesora McKeeho. Historika umění. A jeho dceru Caitlyn. To je všechno.“

Ben přikývl a pokračoval: „Nevíme ani křestní jméno toho profesora. Prostě McKee. Ale pokud byl profesor, musel přece někde učit.“

„Takže univerzity zaměřené na umění. V Evropě,“ dodala Sofie a na další papír napsala *univerzity v Evropě* a zastrčila ho pod papír s nápisem *profesor McKee*.

Těšila se, až z jejího výtvoru vyroste velký strom informací, a Ben mezitím ťukal do klávesnice, jako by trénoval na soutěž v rychlopsaní. Společně pak procházeli staré univerzitní weby a seznamy přednášejících. Našli nějakého McKeeho, ale ten se primárně nevěnoval umění. Vtom Ben zpozorněl.

„Hele, tady... University of Florence... seznam hostujících odborníků zhruba před sedmi lety.“

Sofie naklonila hlavu k počítači.

„McKee?“

Ben přikývl: „Jo, profesor McKee. Učil symboliku starověkého umění.“

Sofie zavýskla nadšením a Ben se usmál.

„Přinejmenším je to jediný McKee v Evropě, který sedí k umění.“

„A kterého jsme zatím našli,“ vzdychla zase posmutněle Sofie.

„Neboj, jedeme dál,“ povzbudil ji Ben a pokračoval v hledání, zatímco Sofie pohledem hypnotizovala svoji postel pokrytou stopami. Nebylo jich mnoho.

„Co zkusit nějakou konferenci?“ zeptala se Sofie.

„Skvělý, jdu na to!“ zahlaholil Ben.

Přes různé stránky se dostal na online katalog sympozia o starověku v Paříži v roce 2015. Procházeli se Sofie seznam mluvčích, mezi nimiž bylo i jméno Joseph McKee a jeho přednáška se jmenovala *Zrození a smrt ve starověkém umění*.

„Co zkusit najít všechno, o čem McKee přednášel, třeba...“

Sofie ani nestačila doříct větu a Ben už otevřel nový chat s AI asistencí zaměřenou na akademické databáze.

„No jistě, proč to hledáme jako obyčejní smrtelníci?!“ ptal se Ben sám sebe a rozjel se rychlostí blesku.

Do okénka zadal: *Vyhledej, jakými tématy se zabýval profesor McKee, historik umění, který působil v Evropě kolem roku 2015*. Na obrazovce začaly naskakovat výsledky: články, přednášky, výzkumné projekty... Ben se naklonil blíž k monitoru.

„Co tam máme?“

Sofie četla nahlas: „Význam symbolů světla ve staroegyptské náboženské ikonografii... výzkum funerálního umění starověkého Egypta... Co to jako má být? No nic... Ztracené techniky malby v oblasti Nilu... Tak tomu už jde konečně rozumět,“ poznamenala Sofie nadšeně, zatímco Ben už si skládal jedna a jedna dohromady a vytřeštil oči:

„Všechno Egypt!“

„No jo,“ plácla se do čela Sofie a poklepala prstem na monitor. „A hele – v roce 2005 vedl projekt *Echoes of the Afterlife: Egyptian Art and the Journey Beyond*.“

Ben se naklonil k monitoru ještě víc. „To zní, jako by byl vážně posedlej egyptskou kulturou... Sofie, koukej!!!“ A začal číst: „Poděkování patří také studentce právnické fakulty Caitlyn McKee za pomoc s administrativním vedním projektu.“

Sofie vykulila oči: „My jsme ji našli!“

Oba se začali hlasitě radovat a nemohli uvěřit tomu, že jim to trvalo jen 6 limonád, 1 čokoládu (kterou snědl skoro celou Ben) a 1 pytlík gumových medvídků, v němž